

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących powodów:

Sąd w niewłaściwy sposób zastosował art. 81 ust. 1 WE, przeinaczył dowody, nie zachował przepisów proceduralnych dotyczących oceny dowodów i naruszył ogólną zasadę domniemania niewinności zagwarantowaną w art. 48 Karty praw podstawowych, rozstrzygając, że nie można uznać, iż Komisja stwierdziła niezgodnie z prawem, że strony uczestniczyły w uzgadnianiu cen „do 2002 r”. Ponadto Sąd nie uzasadnił w wystarczający sposób wspomnianego orzeczenia.

Sąd w niewłaściwy sposób zastosował art. 81 ust. 1 WE, przeinaczył dowody i nie zachował przepisów proceduralnych dotyczących oceny dowodów, a w szczególności naruszył zasadę „ne ultra petita”, prawo do rzetelnego procesu i prawo do obrony (prawa do bycia wysłuchanym), orzekając, że strony mogą być uznane za odpowiedzialne za system nadzoru i mechanizm rekompensat a zatem nie ma konieczności zróżnicowania kwoty wyjściowej grzywny.

Sąd naruszył podstawowe prawo stron do rozpatrzenia ich sprawy w rozsądnym terminie.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-386/10, Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 25 listopada 2013 r. przez Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG

(Sprawa C-604/13 P)

(2014/C 24/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (przedstawiciele: H. Janssen und T. Kapp, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej (czwarta izba) z dnia 16 września 2013 r. w sprawie T-386/10 i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r., sprawa COMP/39.092 — Instalacje sanitarne do łazienek, w zakresie w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie;

— posiłkowo odpowiednie obniżenie wysokości grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie w zaskarżonej decyzji;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera je na pięciu następujących zarzutach:

Sąd naruszył po pierwsze art. 23 ust. 3 rozporządzenia 1/2003⁽¹⁾, zasadę określoności, zasadę równego traktowania oraz zasadę proporcjonalności, dokonując wykładni art. 23 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia nr 1/2003 jako górnego limitu i tym samym zaprzeczając niezgodności z prawem ustalenia kwoty grzywny przez Komisję oraz pozbawiając się możliwości obniżenia kwoty grzywny w prawidłowy sposób.

Po drugie, Sąd naruszył art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003, gdyż nie dostrzegł niezgodności z prawem wytycznych z 2006 r., które nie uwzględniają czasu trwania i wagi naruszeń w przypadku przedsiębiorstw produkujących jeden produkt.

Po trzecie, Sąd nie dostrzegł, że pozwana powinna była wykonać swoje uprawnienia dyskrecyjne zgodnie z pkt 37 wytycznych z 2006 r. w taki sposób, że dla przedsiębiorstw produkujących jeden produkt powinna była ustanowić kwotę grzywny poniżej granicy 10 %.

Sąd naruszył ponadto zasadę niedziałania prawa wstecz, uznając obliczenie grzywny przez pozwaną na podstawie wytycznych z 2006 r. za zgodne z prawem.

Poza tym Sąd dopuścił się naruszeń prawa przy obliczaniu kwoty grzywny nałożonej na skarżącą, a mianowicie w odniesieniu do zasięgu geograficznego, udziału tylko w jednej z trzech grup produktów i podrzędnej roli skarżącej.

Sąd naruszył w końcu zasadę rozsądnego czasu trwania postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-497/07 CEPSA przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 listopada 2013 r. przez Compañía Española de Petróleos (CEPSA), S.A.

(Sprawa C-608/13 P)

(2014/C 24/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Compañía Española de Petróleos (CEPSA), S.A. (przedstawiciele: adwokaci O. Armengol i Gasull i J.M. Rodríguez Cárcamo)